

அறிஞர்கள் பார்வையில் எல்லாளன் - அன்றும் இன்றும்

செல்வி. சுதர்சிகா விக்னராசா^{#1}, திருமதி. கௌரி லக்ஷ்மிகாந்தன்^{#2}

^{#1} ஆய்வாளர், வரலாற்றுத்துறை, கலை கலாசார பீடம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

^{#2} சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை, கலை கலாசார பீடம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

புராதன இலங்கையின் அனுராதபுர இராசதானியில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களுள் எல்லாளன் மன்னனைப் போன்று வேறு எந்தவொரு தமிழ் மன்னனும் பாளி இலக்கியங்களில் புகழப்பட்டிருக்கவில்லை. இவன் கி.மு இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப்பகுதி வரை இலங்கையின் தமிழ் , சிங்கள மக்களால் போற்றுவதற்குரிய அரசனாகக் கருதப்பட்டு வந்தான் என்பதற்கு பல்வேறு சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. தீபவம்சம் , மகாவம்சம், வம்சத்தபிரகாஸினி தூபவம்சம், சத்தர்மலங்காரய என்பன எல்லாளனது சிறப்புக்களையும் , அவனது நற்குணங்களுக்காக துட்டகாமிணி எழுப்பிய நினைவுத் தூபி பற்றியும் அதற்கு கொடுக்கப்பட்ட மரியாதைகள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன. எனினும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் (1948) நாட்டில் ஏற்பட்ட பெரும்பான்மையின ஆதிக்க உணர்வானது அரசியல் மற்றும் வரலாற்றைக் மாற்றியமைப்பதில் பெருஞ் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியது. இந்நிலை நீண்ட காலமாக வரலாற்றில் நேர்மைமிக்க சிறந்தவனாகப் பேசப்பட்டு வந்த எல்லாளன் பற்றிய பார்வையிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதுடன் , இம்மன்னனுக்கும் துட்டகாமிணிக்குமான ஆட்சியுரிமைப்போர் தமிழ்- சிங்கள மக்களிடையே காணப்பட்ட இனப் போராட்டமாக தவறான வடிவம் கொடுக்கப்பட்டது. பரணவிதான உள்ளிட்ட சில வரலாற்றாசிரியர்கள் இக்கருத்தினை வலுப்பெறச் செய்யத்தக்க ஆய்வுக் கருத்துக்களை முன்வைத்ததோடு , வழிபாட்டிற்குரிய எல்லாளனின் கல்லறையை துட்டகாமிணியின் கல்லறையாக அரசு ஆதரவோடு மாற்றியமைத்தார்கள். எனினும் பரணவிதானவின் இக்கருத்தினை சிங்கள ஆய்வாளர்களின் பலர் மறுத்தபோதிலும் அக்கருத்துக்கள் முன்னுரிமைப்படுத்தப்படவில்லை. 21 ஆம் நூற்றாண்டில் எல்லாளனை கொடியவனாகவும் , சிங்கள மக்களின் விரோதியாகவும் வெளிப்படுத்தக்கூடிய மகாராஜ கெமுனு போன்ற திரைப்படங்கள் மற்றும் தொலைக்காட்சித் தொடர்களும் வெளிவந்தன. சுஞ்சாயுத போன்ற விளையாட்டுக்கள் இளந்தலைமுறையினரிடையே அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. இவை நீண்ட கால வரலாற்று நம்பிக்கையை தகர்த்து எல்லாளனை சிங்கள மக்களின் விரோதியாகக் காட்ட முனைந்ததன் வெளிப்பாடாகும்.

முக்கிய வார்த்தைகள், சமநீதி, எல்லாளன் சமாதி, இனப்போர்

1.0 அறிமுகம்

இலங்கை வரலாற்றில் பல சிறப்புமிக்க ஆட்சியாளர்கள் பற்றி அறிய முடிகின்றது. எனினும் வரலாற்றிலக்கிய மரபில் அனுராதபுரத்தை மையப்படுத்தி ஆட்சி செய்தவர்களும் , தேரவாதத்தை ஆதரித்தவர்களுமான சிங்கள மன்னர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் ஏனையவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. தீபவம்சம் , மகாவம்சம் உள்ளிட்ட பாளி இலக்கியங்கள் மகாவிகாரையைச் சேர்ந்த பௌத்த சங்கத்தாரால் பேணப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டமையே இதற்கு காரணமாகும். இவற்றில் சில தமிழ் மன்னர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றபோதிலும் இவர்களை இலங்கைக்குரிய மக்களாக குறிப்பிடாது அக்கரையில் இருந்து (தமிழகத்திலிருந்து) வந்தவர்கள் என குறிப்பிடுகின்றன. இதன் மூலம் விஜயன் வழிவந்த சிங்கள மக்களே இலங்கையின் பூர்வீக மக்கள் என்றும் தமிழ் ஆட்சியாளர்கள் ஆக்கிரமிப்பாளர்களாக இலங்கைக்கு வந்தோர் என்ற கருத்தை நிலைநாட்ட முனைந்துள்ளன.

இலங்கைப் பாளி இலக்கியங்களில் உயர்வான குணமுடையவனாக கூறப்படுகின்ற ஒரேயொரு தமிழ் மன்னன் எல்லாளன் மட்டுமேயாகும். நாற்பத்து நான்கு வருடங்கள் அனுராதபுரத்தை ஆட்சி செய்த இம்மன்னனது புகழ் கி.மு இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப்பகுதி வரையிலும் நிலைபெற்றிருந்தமைக்கு சான்றுண்டு. நீண்ட காலமாக வரலாற்றாசிரியர்களின் கருத்துக்களிலும், சிங்கள, தமிழ் மக்களிடையேயும் எல்லாளன் நேர்மைதவறாத சிறந்த அரசன் என்ற எண்ணம் காணப்பட்டது. எனினும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக இலங்கை வரலாற்றில் போற்றப்பட்ட இம்மன்னனுடைய வரலாறு இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியில் மாற்றத்திற்குள்ளாகியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மாற்றத்திற்கான பின்னணியில் பல அரசியல் , சமூக, சமயக் காரணிகள் உள்ளன எனக் கருதமுடியும்.

1.1 ஆய்வின் நோக்கம்

நீண்ட காலமாக நற்குணங்கள் நிறைந்தவனாக நம்பப்பட்டு வந்த எல்லாளன் பற்றிய எண்ணங்களில் 1948 களுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் மாற்றத்தை அவதானிக்க முடிகின்றது. அம்மாற்றத்திற்கான போக்கினை அவதானிப்பதனுடாக காரணங்களைக் வெளிப்படுத்துவதுடன், சமகால இலங்கையின் சமூக , அரசியற் சூழலில் இந்நிலை ஏற்படுத்திய ஆரோக்கியமான மற்றும் ஆரோக்கியமற்ற போக்கை கண்டறிவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

1.2 ஆய்வுப் பிரச்சினை

1948 இற்கு முன்னர் இலங்கை வரலாற்றாசிரியர்கள் மற்றும் பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் எல்லாளன் தொடர்பாகக் காணப்பட்ட சிந்தனைகள் அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் பல மாற்றங்களையும் திரிபுகளையும் சந்திக்க நேரிட்டது. இதனை ஆய்வுப் பிரச்சினையாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு

1.3 ஆய்வு முறையியல்

வரலாற்றியலில் புராதன காலம் முதல் தற்காலம் வரை எல்லா என்ன தொடர்பான கருத்துக்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுவதால் இதுவொரு வரலாற்றியல் அடிப்படையிலான விபரண ஆய்வாக அமைகின்றது. இலங்கை வரலாறு பற்றி எழுதப்பட்ட மகாவம்சம் , தீபவம்சம் உள்ளிட்ட பானி இலக்கியங்களும் பிற்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்ட சிங்கள இலக்கியங்கள் , மத்திய காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற தமிழ் இலக்கியங்கள் , எல்லா என்ன - துட்டகாமிணி பற்றிய வாய்மொழிக் கதைகள் , தொல்லியற் சான்றுகள், தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் , திரைப்படங்கள் ஆகியவை முதல் நிலைத்தரவுகளாக காணப்படுகின்றன. ஆய்வோடு தொடர்புபட்ட ஏனைய வரலாற்று ஆய்வாளரின் கருத்துக்கள் அடங்கிய நூல்கள் , கட்டுரைகள் என்பன இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

2.0 அநுராதபுர இராசதானியும் எல்லாளனும்

பண்டைய இலங்கையில் அநுராதபுரத்தை தலைநகராகக் கொண்டிருந்த அரசை தமிழ், சிங்கள மன்னர்கள் மாறி மாறி ஆட்சி புரிந்த வரலாற்றை பானி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. ஆயினும் பௌத்த மதத்தை அதிலும் குறிப்பாகத் தேரவாத பௌத்த மதத்தை ஆதரித்த மன்னர்களின் வரலாற்றையும் , அவர்களின் வரலாற்றுச் சாதனைகளையும் விரிவாகக் கூறும் இவ்விவிலக்கியங்கள் தமிழ் மன்னர்களின் சாதனைகளை மிகச்சொற்பளவிலேயே குறிப்பிடுகின்றன. கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட முதல் இருநூற்றாம்பது ஆண்டு காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த 22 மன்னர்களில் தமிழ் மன்னர்கள் 10 பேர் என்பதும் இவர்கள் அநுராதபுரத்தில் எண்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆட்சி நடாத்தியதாகவும் அந்நூல்கள் கூறுகின்றமை இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. அவர்களுள் சேனன் , குத்திகன், எல்லாளன், புளஹத(ன்), பாஹிய, பனையமாற, பிளையமாற, தாதிக போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

சேனன், குத்திகன் என்போர் அயல்நாட்டவர்கள் என்ற குறிப்பு மகாவம்சத்தில் காணப்படாதிருந்த போதிலும் இவர்கள் அனைவரும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து படையெடுத்து வந்து ஆட்சியை கைப்பற்றியவர்கள் என இலங்கை வரலாற்று ஆசிரியர்களினால் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் தமிழகத்தில் ஆட்சி செய்தவர்களுக்கும் , அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி செய்த தமிழ் மன்னர்களின் பெயர்களுக்குமிடையே அதிக ஒற்றுமை இருப்பதாக தெரியவில்லை. இதனால் அநுராதபுரத்தின் மீது படையெடுத்த தமிழர்கள் அனைவரும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து படையெடுத்தார்களா அல்லது இலங்கையில் இன்னொரு பிராந்தியத்திலிருந்து படையெடுத்தார்களா என்பது ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியதொன்றாகும் (புஷ்பரட்ணம், 2000:33).

அசேல மன்னனின் பத்தாண்டு ஆட்சிக்குப் பின்னர் , எல்லாளன் எனும் தமிழ் மன்னனின் ஆட்சி தொடங்கியது. இம்மன்னன் பானியில் 'எளார' என்றும் பிற்பட்ட சிங்கள வரலாற்று நூல்களில் 'எளாள' என்றும் அழைக்கப்பட்டான் (இந்திரபாலா, 2006:184). தற்காலத்தில் இலங்கை வரலாற்றை எழுதியோர் தமிழில் இப்பெயரை எல்லாளன் என எழுதி வந்ததால் இப்பெயர் வடிவம் நிலைபெற்றுவிட்டது.

2.1 தீபவம்சம் குறிப்பிடும் எல்லாளன்

எல்லாளன் பற்றி கிடைக்கும் தகவல்கள் அனைத்தும் சிங்கள வரலாற்று மரபில் பேணப்பட்ட தகவல்களேயாகும். இச்செய்யுள்களை வைத்து பானியில் எழுதப்பட்ட மிக முற்பட்ட வரலாற்று நூலாக தீபவம்சம் காணப்படுகின்றது (கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கு சிறிது பின்பாக எழுதப்பட்டது). இதில் எல்லாளன் பற்றி சுருக்கமாக மேல்வருமாறு முக்கிய தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. "ஆசை , அச்சம், வெறுப்பு, மாயை ஆகிய வழிகளை விலக்கி ஒப்பற்றவனாக அறவழியில் ஆண்டான். மாரியிலும் கோடையிலும் மழைக்காலத்திலும் மழை இல்லை (பின்னர் இவன் அறத்தால்) வானம் ஓயாது மழை பொழிந்தது , எழுவாரம் மழை பொழிந்தது , மன்னன் நீதி வழங்கிய வழக்குகள் மூன்று, வானம் இரவில் பொழிந்தது, பகலில் மழை இல்லை" (D.V XVIII: 47-54).

தீபவம்சம் எழுதப்பட்ட காலத்திலோ அதற்கு முற்பட்ட ஓரிரண்டு நூற்றாண்டுகளின் போதோ இலங்கையில் தென்னிந்தியப் படையெடுப்புக்கள் இடம்பெற்றவில்லை. தீவில் வாழ்ந்த சிங்கள - தமிழ் சமூகங்களும் பெருமளவு தகராறுகள் இன்றி வாழ்ந்ததாகத் தோன்றுகின்றது. இதனாற்றான் சர்ச்சைக்குரிய எல்லாளன்-துட்டகாமிணி தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளைச் சுருக்கமாகவும் உணர்ச்சிவசப்படாமலும் உண்மைத்தன்மையுடன் தீபவம்ச ஆசிரியர் விரிபிரதிருக்கிறார் எனலாம் (13 செய்யுளில் மாத்திரம்). இதில் அநுராதபுரத்தின் மீது முதன் முதல் படையெடுத்த சேனன், குத்திகன் என்போர் தமிழரெனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்க எல்லாளன் அவ்வாறு கூறப்படாதது கவனிக்கத்தக்கது. சத்திரிய இளவரசனான எல்லாளன் அசேலனைக் கொன்ற பின்பு நாற்பத்து நான்கு வருடங்களாக நீதி தவறாமல் ஆட்சி செய்தான் என்று மட்டுமே தீபவம்சம் கூறுகிறது.

எல்லாளன் ஆட்சி , நீதி பற்றிய கதைகள் மனுநீதி கண்ட சோழன் கதை போல கடந்த 2200 ஆண்டுகளாக சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பரம்பரை பரம்பரையாக வழங்கி வந்தமையும் , எல்லாளன் - துட்டகாமிணி போர் பற்றிய வரலாறு மறக்கப்படாது பேணப்பட்டு வந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

2.2 மகாவம்சத்தில் எல்லாளன்

மகாவம்சம் மகாநாமதேரரினால் கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் தொகுக்கப்பட்டது. தீபவம்சத்தில் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களை இந்நூல் சற்று விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. இதற்குச் சான்றாக மேல்வரும் தொடக்கப்பகுதி அமைகின்றது. "சோழ நாட்டிலிருந்து இங்கு வந்த உயர்குடியில் பிறந்த எளார என்னும் தமிழன் அசேல மன்னனை வென்று 44 ஆண்டுகள் தகராறு தீர்ப்பதில் நண்பருக்கும் , பகைவருக்கும் சமநீதி செலுத்தி ஆண்டான்." எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது (M.V XXI: 13-14).

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு

எல்லாளை சோழ இளவரசனாகவும் , தென்னிந்தியாவிலிருந்து படையெடுத்து வந்தவனாகவும் பாளி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. எனினும் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் இத்தகைய படையெடுப்புக்கான ஆதாரங்கள் இல்லை. இவனை இலங்கையின் உத்தரதேசத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து அநுராதபுரத்தின் மீது படையெடுத்தவனாகவே கொள்ள வேண்டும் என்பது பேரா.புஸ்பரட்ணத்தின் கருத்தாகும். எல்லாள் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் உருகுணையில் ஆட்சி புரிந்து வந்த மன்னரிடமும் , மாயரட்டை மன்னரிடமும் திறை பெற்று வந்தான். இவன் நீதியாகவும் , நேர்மையாகவும் குடிமக்களின் நன்மை கருதி ஆட்சி புரிந்துள்ளார் என்பதனை மகாவம்சம் எடுத்துரைக்கின்றது.

எல்லாளனின் நீதிவறா நன்னெறி

பௌத்த சிங்கள மக்களை துன்புறுத்தாது நீதியாகவும் நேர்மையாகவும் ஆட்சிபுரிந்து வந்ததன் காரணமாகவே இவரை சிங்கள - பௌத்தர்கள் புகழ்ந்து எழுதியுள்ளனர். சோழ நாட்டிலிருந்து வந்து இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த போதும் நீதியைக் கடைப்பிடித்து செங்கோல் செலுத்தினான் என்பது வரலாற்று ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும். எல்லாளனின் நீதி பற்றிய கதைகள் மனுநீதி கண்ட சோழன் கதைக்கு ஒப்பானது என அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவனது நீதிவறாத ஆட்சியை புகழ்ந்துரைக்கின்ற பாளி நூல்கள் இவன் தவறான மார்க்கத்தினை தழுவியவன் என்று கூற பின்நிற்கவில்லை. பேராசிரியர் கைகர் தவறான மார்க்கம் என்று இந்து மதத்தையே குறிப்பதாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இந்து சமயத்தைப் பற்றிக் கூறும்போதெல்லாம் தவறான மார்க்கம் என்ற பதம் இந்நூல்களில் இடம்பெறுவது வழக்கம். தமிழ் , சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்த போதும் பௌத்தத்தை ஆதரித்ததுடன் மக்களை துன்புறுத்தாத வகையில் நல்லாட்சி புரிந்து வந்தான் என்பது இந்நூலினூடாகத் தெளிவாகின்றது.

எல்லாளன் தன் சயன அறையில் ஒரு ஆராய்ச்சி மணியை கட்டி வைத்திருந்தான் என்றும் மணியை அடித்து எப்பொருளையும் ஆய்வுக்கு கொண்டு வரலாம் என்றும் மகாவம்சம் கூறுகின்றது. அதனை வெளிப்படுத்தும் வகையில் சில கதைகளும் இந்நூலில் கூறப்படுகின்றது. ஒரு சமயம் இளவரசன் இரத்தத்தில் தீகவாபிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த போது தாய்ப்பசுவுடன் வீதியில் படுத்திருந்த கன்றின் கழுத்தில் தேர்ச்சுக்கரத்தை ஏற்றி அறியாமல் அதனைக் கொன்று விட்டான். பசு மணியை அடித்து கேட்ட நீதிக்காக தன் மகனுடைய கழுத்தின் மீது தேரை ஒட்டி அரசன் தலையைத் துண்டிக்கச் செய்தான். பனைமரத்தில் அமர்ந்திருந்த பறவைக்குஞ்சு ஒன்றைப் பாம்பு ஒன்று விழுங்கியமையால், நீதி கேட்ட பறவைக்காக அரசன் அந்தப் பாம்பின் வயிற்றைக் கீறி குஞ்சை வெளியே எடுத்த பின்பு அந்தப் பாம்பை மரத்தின் மீது தொங்கவிட்டான் (M.V XXI:15-20). இதனூடாக மனிதர்களுக்கு மட்டுமன்றி ஐந்தறிவு படைத்த உயிர்களுக்கும் எல்லாளன் நீதி வழங்குவதில் ஒப்பற்றவனாக திகழ்ந்தான் என்பது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

அரசனின் இரத்தத்தின் நுகத்தடி சேத்திய பர்வத்தின் மீது மோதிச் சற்று பெயர்த்துவிட்டது. 'தங்களால் ஸ்தூபம் காயப்பட்டு விட்டது' என்று மந்திரிகள் அரசனிடம் கூறினர். அறியாமல் நேர்ந்ததாயினும் அரசன் இரத்தத்திலிருந்து குதித்துத் தரையில் படுத்துக்கொண்டு இதன் சக்கரத்தினால் என்னுடைய தலையையும் துண்டித்து விடுங்கள் என்றான். மற்றவர்க்குத் தீங்கிழைப்பதை எங்கள் குருநாதர் அனுமதிப்பது இல்லை. இடிந்த பகுதியைக் கட்டிக்

கொடுத்து (பிக்குகளுடன்) சமாதானம் செய்து கொள்ளுங்கள் என அவர்கள் கூறினர் . எனவே இடிந்து போன பதினைந்து கற்களைப் புதிதாக அமைப்பதற்காக அரசன் பதினையாயிரம் கஹப்பணா செலவிட்டான் என மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது (M.V XXI: 21-26).

ஒரு கிழவி வெயிலில் அரிசியைக் காயப்போட்டிருந்தாள். பருவமில்லாத காலத்தில் வானம் மழையைப் பெய்து அரிசியை நனைத்து விட்டது. அவள் அரிசியை எடுத்துக் கொண்டு போய் மணியை அடித்தாள். பருவமில்லாத காலத்தில் மழை பெய்ததை அறிந்த மன்னன் கிழவியை அனுப்பிவிட்டான். அரசன் நீதியுடன் நடந்தால் உரிய பருவத்தில் தானே மழைபெய்ய வேண்டும் ? என்று எண்ணியவனாக இதுபற்றி முடிவு செய்வதற்கு உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டான். அரசனுடைய விரதத்தினால் வெப்பம் தாங்காத அவனுடைய குலதெய்வம் இதுபற்றி நான்கு பெருந்தேவர்களிடம் தெரிவித்தது. இவர்கள் லோகபாலர்கள் எனப்படுவர். லோகத்தில் இந்திரனுக்கு பிரம்மனுக்கும் அருகில் எப்போதும் இருப்பவர்கள். தத்தரதா , விருல்ஹகா, விபோக்ஸா, ஸவனா என்பது இவர்கள் பெயராகும். கிழக்கு , தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு திசைகளில் முறையே ஆட்சி செலுத்துபவர்கள் (மேற்படி, XXI: 27). அவர்கள் எல்லோருமாக சக்கனிடம் சென்றார்கள். சக்கன் பஜ்ஜுனனை அழைத்து இனி மழை உரிய காலத்தில் மட்டுமே வேண்டுமெனக் கட்டளை இட்டான். அப்போது முதல் அவன் ஆட்சிக் காலத்தில் பகல் முழுவதும் மழை பெய்வது இல்லை. இரவில் மட்டுமே வாரம் ஒரு முறை வானம் பொழியும். அதுவே எல்லா நீர்நிலைகளையும் நிறைத்துவிடும். தவறான நம்பிக்கைகளை இந்த அரசன் கைவிடாத போதிலும் தீய வழியில் நடக்கும் குற்றத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டவனாக இருந்ததால் தான் இத்தகைய அற்புத சக்திகளைப் பெற முடிந்தது. உண்மையை நம்புகிற ஒருவன் , அதனை அறிந்து கொள்ளும் சக்தி படைத்தவன் தீய வழியில் நடக்கும் குற்றத்தைக் கண்டிக்காமல் எங்ஙனம் இருக்க முடியும்?

அக்காலகட்டத்திலே வழக்கிலிருந்த ஐதிகங்களுடன் மன்னனை இணைத்து மகாவம்சம் தனது கருத்தை விளக்கிச் செல்கிறது. "இந்த மன்னன் துன்மார்க்கத்தில் காலடி எடுத்து வைக்காததினால் அவனுடைய நம்பிக்கைகள் பொய்யானவையாக இருந்த போதிலும் அதிசயிக்கத்தக்க சக்திகளை அவர் ஆசீர்வாதமாக பெற்றிருந்தார் (மேற்படி, XXI: 29-34).

மகாவம்சத்தின் 25 ஆவது அத்தியாயம் துட்டகாமிணி - எல்லாளன் படையெடுப்பு பற்றிப் பேசுகின்றது (M.V XXV). துட்டகைமுனு எல்லாளனுக்கு எதிராக மகாமையிலிருந்து அநுராதபுரம் நோக்கி படையெடுத்த போது சத்தா , தித்தம்பன் உள்ளிட்ட 32 தமிழ் அரசர்களை வெற்றி கொண்டதாக மகாவம்சம் கூறுகிறது (M.V XXV: 7-9). துட்டகாமிணி போரில் வெற்றி பெற்று இலங்கையை ஓராட்சியின் கீழ் ஒன்றுபடுத்தியதும் அவன் படைகளுடன் தலைநகருக்கள் பிரவேசித்தான். நகரில் பறையொலி எழுப்பி மக்கள் , பிரதானிகள் அனைவரையும் அழைத்து மன்னன் எல்லாளனின் இறுதிக்கிரியைகளை அரச மரியாதைகளோடு செய்யுமாறு பணித்தான். எந்தவிடத்தில் எல்லாளனின் உடல் மண்ணில் சரிந்ததோ அதேயிடத்தில் தகனம் செய்ததோடு அவ்விடத்தில் ஒரு நினைவுத்தூபியையும் அமைப்பித்தான் (M.V XXV: 72-75).

அந்த நினைவுச் சின்னத்தைக் கட்டப்பவர்கள் அமைதி காக்குமாறும் , வாத்தியவொலிகள் எதுவும் அவ்விடத்தைக் கடக்கும் போது எழக்கூடாதெனவும் கட்டளையிட்டான். இந்த நினைவுச் சின்னத்திற்கு அருகில் ஒரு தூண் கல்வெட்டு அமைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அதில் “எதிர்காலத்தில் எந்த மனிதனும் , இளவரசனும் அல்லது விவசாயியும், பல்லக்கில் அல்லது மேளம் அடித்துக்கொண்டு இந்த வழியில் செல்ல வேண்டாம்” என எழுதப்பட்டது என்பது நம்பிக்கை. இந்நிகழ்வு நடந்து எழுநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் எல்லாளனுக்கு அளிக்கப்பட்ட தனித்துவமான மரியாதை பற்றி மகாவம்சத்தின் ஆசிரியர் சாட்சியமளித்துள்ளார் (மகாவம்சம் தொகுக்கப்பட்ட காலம் ஆறாம் நூற்றாண்டு).

2.3 வம்சத்தபிரகாஸினி குறிப்பிடும் எல்லாளன்

மகாவம்சத்தின் உரைநூலான வம்சத்தபிரகாஸினி ஜி.பி. மல்லசேகரவினால் கி.பி. 8 ஆம் அல்லது 9ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது. உரை ஆசிரியர் எலகரப்பட்டிமாகர எனும் இடத்தைப் பற்றி குறிப்பிடுகையில் அது அந்தத் தலைமுறைக்கு நன்கு பரிச்சயப்பட்ட ஒரு இடமாகவும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த இடமாகவும் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது. ‘எல்லாள விக்கிரம அகம்’ என்பதே இதன் பொருளாகும் (புஷ்பரட்ணம், 2017: 63).

கி.மு.இரண்டாம் நூற்றாண்டில் துட்டகைமுனுவால் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு ஆறாம் நூற்றாண்டில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்ததாக மகாவம்ச ஆசிரியரால் சான்று பகரப்படும் தகவலையும் இந்நூல் குறிப்பிடத்தக்கவற்றில்லை. இவ்வுரையாசிரியர் வாழ்ந்த காலத்திலும் இலங்கை அரசர்கள் தூபியை அண்மித்ததும் இசை வாத்தியங்களை நிறுத்தி மாலகைகளையும் , வாசனைப் பொருட்களையும் தாங்கிய வண்ணம் புனித இடத்தை வலம் வந்து இத்தூபியை வழிபட்டனர். அதாவது எல்லாளன் இறந்து ஆயிரம் ஆண்டிற்கு பின்னரும் எல்லாளனின் பிரதிமைக்கு அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டதை இந்நூல் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

2.4 சத்தமலங்காரயாவில் எல்லாளன்

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட சத்தமலங்காரயா என்னும் நூல் “எல்லாளன் தகனம் செய்யப்பட்ட இடத்தில் அவரது பெயருடன் விளங்கிய தாதுகோபுரத்தை துட்டகைமுனு கட்டுவித்தான்” எனத் திட்டவட்டமாகக் கூறுகின்றது. 14ஆம் நூற்றாண்டு வரைக்கும் மன்னர்கள் வரும்போது முரசு கொட்டப்படுவதில்லை என இந்நூல் குறிப்பிடுகின்றது. சோழர்கள் அநுராதபுரத்தை கைப்பற்றிய பின்னரும் கூட இது கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே எல்லாளன் தாதுகோபுரம் போரின் அழிபாடுகளிலும் எஞ்சிப்பிழைத்தது எனலாம்.

2.5 தூபவம்சத்தில் எல்லாளன்

13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தூபவம்ச ஆசிரியர் துட்டகைமுனு எல்லாளன் பற்றிய கதையை முன்னைய ஏடுகளில் இருந்து பெற்றதுடன் அரகாத்துகள் துட்டகைமுனுவிற்கு கொடுத்த ஆறுதல் செய்தியை குறிப்பிடுகிறது. அதனடிப்படையில் “தன் முன்னைய பிறப்புக்களில் தான் புரிந்த நற்கிரியைகளால் தன் இறுதிப் பிறப்பில் மைத்திரிக புத்தராகப் பிறப்பவரின் வலது கை சீடனாகவும் இருப்பதற்கு வேண்டிய தகமைகளை அவன் பெற்றுள்ளதால் துட்டகைமுனு வருந்தத் தேவையில்லை” என்பதே அவ்வாறுதல் செய்தியாகும்.

2.6 பூஜாவலிய குறிப்பிடும் எல்லாளன்

சிங்கள இலக்கியமான 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பூஜாவலிய என்ற நூல் மயூரபாததேரரால் எழுதப்பட்டது. தீபவம்ச, மகாவம்ச கருத்துக்களின் மாற்றத்தை பூஜாவலியவில் காணமுடிகின்றது. இந்நூலின் படி எல்லாளன் ஒரு ஈவுரக்கமற்ற அரசுக்கனாகவும் , சிங்களவர்களை ஒடுக்குபவனாகவும் , பௌத்தத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டவனாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றான். மாகனின் சமகாலத்தவராதலால் (1215-1255) இந்நூலாசிரியர் எல்லாளன் - துட்டகைமுனு கதையை இந்திய படையெடுப்பாளன் மாகனோடு தொடர்புபடுத்தி எழுதியுள்ளார் எனக் கருதலாம். (மாகனின் தவறான நடவடிக்கைகள் மனதில் பதிந்திருக்கும் போது இவர் எழுதியமையால் முன்னர் நடந்த படையெடுப்புக்களுக்கும் இதே அம்சங்களை பிரயோகித்து அவற்றைப் பற்றி கோபமும் கசப்பும் தொனிக்க எழுதியுள்ளார்.) மகாவம்சத்தில் எல்லாளனைப் பற்றி கூறிய வார்த்தைகளைக் கூட மயூரபாததேரரின் பூஜாவலியவில் காண முடியவில்லை. சிங்கள-பௌத்த பாரம்பரியங்களின் அளவுகோல்களின் படி எல்லாளன் இலங்கையை ஆட்சிபுரியத் தகமையுள்ள அரசனல்ல என்றும் அவன் அரச பதவியில் இருந்து நீக்கப்படுவது ஐயத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

“லங்கா ஆகிய இதீவு புத்தர் பெருமானுக்கே உரியது அது மூன்று இரத்தினங்களால் நிறைந்த ஒரு களஞ்சியம் போன்றது. ஆகவே இதீவில் அவிசுவாசிகளின் வாசம் ஒரு போதும் நிரந்தரமானதல்ல. ஆதி காலத்தில் இயக்கரின் வாசம் நிரந்தரமற்றதாக அமைந்தது போலவே இதுவும் அமையும். பௌத்தரல்லாதோர் பலாத்காரமாக சிறிலங்காவை சிறிது காலத்திற்கு ஆட்சிசெய்தாலும் புத்தரின் விஷேட செல்வாக்கு அவனது வம்சத்தின் ஆதிக்கம்

நிலைநாட்டப்படாமல் தடுக்கும். லங்கா பௌத்த அரசர்களுக்கே ஏற்றதாக அமைந்ததால் அவர்களது ஆட்சியே இங்கு நிலைபெறும் எனப் பூஜாவலிய குறிப்பிடுகின்றது. சிறிவீர என்னும் வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிடும் போது நூலாசிரியர் தனது சொந்த உணர்வுகளையும் , தமது கால நிகழ்வுகளை , இறந்த கால நிகழ்வுகளுடன் புகுத்திப் பார்க்கின்றார் என்கிறார் (சிறிவீர, 1985: 129-132).

தீபவம்சம், மகாவம்சம், பூஜாவலிய ஆகிய மூன்று முக்கிய ஏடுகளும் துட்டகைமுனு எல்லாளன் கதை தொடர்பான விபரங்களில் தம்முள் முரண்படுவதோடு இலங்கையின் வரலாற்றியலின் வளர்ச்சி பற்றியும் வரலாற்று ஆவணங்களில் புகுந்துள்ள முற்சாய்வுகள் பற்றியும் பல உண்மைகளை தெளிவாக்குகின்றன. தமிழ் - சிங்கள சமகாலத்து மனோபாவத்தை உருவாக்குவதில் அதிக செல்வாக்கு செலுத்திய இவ்வரலாற்று நூல்களின் கருத்துக்கள் இந்நூல்கள் எழுதப்பட்ட சூழ்நிலையின் பின்னணியில் ஆராயப்பட வேண்டும்.

துட்டகாமிணியின் இவ்வாணை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கை மக்கள் ஒரு வீரனாகவும் , நீதியும் மனிதப் பண்பும் கொண்டு விளங்கிய எல்லாளனுக்கு தொடர்ந்து அஞ்சலி செலுத்தி வந்துள்ளமை இம்மக்களுக்குரிய சிறப்பைக் காட்டுமென ஜி.பி. மல்லசேகரதனது “The Pali Literature of Ceylon” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலங்கை பல்கலைக்கழக வரலாறு எனும் நூலில் எல்லாளனையும் துட்டகாமிணி பற்றியும் குறிப்பிட்ட பரணவிதான எல்லாளனின் நினைவுச் சின்னம் அநுராதபுரத்திலுள்ள ஒரு வைத்திய அதிகாரியின் வீட்டிற்கு வடக்கே அமைந்திருக்க வேண்டுமென குறிப்பிட்டார். ஏனெனில் அங்கு தான் அநுராதபுரத்தின் தெற்குவாசல் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்றார்.

எல்லாளன் சமாதி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு “எளலஸொஹன” என்ற பெயரால் சிங்கள மக்களால் வழிபடப்பட்டது (இந்திரபாலா, 2006: 287). இதனால் தான் எல்லாளன் இலங்கையின் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகால வரலாற்றில் பெரிதும் புகழுக்குரிய மன்னனாக நினைவு கொள்ளப்பட்டு வருகிறான். இதற்குரிய காரணங்கள் பற்றி பேராசிரியர் இந்திரபாலாவின் நூலில் கூறியிருக்கும் விடயம் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. “இலங்கையில் ஆட்சி நடாத்திய தமிழ் மன்னர்களுள் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றவனாக இன்று வரை பலராலும் நினைவு கூறப்படுபவனாக விளங்குபவன் எல்லாளன் என்றால் அது மிகையாகாது. பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழரால் மறக்கப்பட்ட ஒரு பேர் வழியாக இருந்தாலும் , கடந்த 2200 ஆண்டுகளாக சிங்கள மக்களால் மறக்கப்படாத ஒரு தமிழ் மன்னனாக எல்லாளனைக் கருதலாம்” (2006).

2.7 19 ஆம் நூற்றாண்டு மூலங்களில் எல்லாளன்

1818 ஆம் ஆண்டில் பழமையான கண்டிய குடும்பத்தின் தலைவரான பிலிமத்தலாவ தான் ஈடுபட்டிருந்த கிளர்ச்சியில் நசுக்கப்பட்டு தப்பிக்க முயற்சித்தபோது கைகால் சோர்வுற்று மிகக் களைப்பாக இருந்தாலும் தனது சிவிகையில் இருந்து கீழ் இறங்கினான். இடத்தினை சரியாக தெரியாததினால் இந்த பண்டைய நினைவுச் சின்னத்தை எப்போதோ கடந்தாகி விட்டது என உறுதி அளிக்கப்படும் வரை தொடர்ந்து நடந்தார் எனவும் போப்ஸ் கூறுகின்றார் (1840). 1900ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதி வரை எல்லாளன் மன்னனுடைய நினைவுத்தூபியானது மக்களால் மரியாதை செலுத்தப்பட்டு வந்தது என்பதை பல வரலாற்றாதாரங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

இலங்கையின் தொல்பொருள் ஆய்வாளராகப் பணியாற்றிய எஸ்.எம்.பரோஸ் இலங்கையின் புதையுண்ட நகரங்கள் (1885) என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டார். இந்நூல் நான்கு பதிப்புகளாக வெளிவந்தது. இதில் பரோஸ் மேல்வருமாறு கூறுகிறார். “தெவிட்டும் அளவிற்கு போரிலே வெற்றி சூடிய துட்டகைமுனு தான் சிந்திய இரத்தத்தை நினைத்து மனம் வருந்தி எஞ்சிய வாழ்நாளில் பிராயசித்தம் தேடுவதென தீர்மானித்தான். தனது பகைவனான எல்லாளனுக்கு ஏற்ற ஓர் நினைவுச் சின்னத்தினை கட்டுவித்து இக்கல்லறையை கட்டும் போது இசை வாத்தியங்கள் ஒலிக்கப்படாது என்றும் மன்னர்கள் தமது பல்லக்கிலிருந்து இறங்கி நடக்க வேண்டும் என்றும் ஆணையிடுவதே அவனது முதல் அக்கறையாய் இருந்தது.” இது அவ்விடத்தில் மண் கூம்பு வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்டது. பரோசின் நூலில் தரப்பட்டுள்ள அநுராதபுரத்தின் வரைபடத்தில் இவ்விடம் எல்லாளனின் கல்லறை எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (இரத்தினம், 1981: 6).

1896 இல் பரோஸுக்கு பின்வந்த எச்.சி. பி. பெல் என்பவர் மரங்கள் வளர்ந்திருந்த மண்மேட்டை, பண்டைக் காலத்தில் அநுராதபுரத்தில் இருந்த பழைய தாதுகோபுரத்தை அகழ்ந்து , கி.பி.165 - 193 கட்டப்பட்ட தாதுகோபுரமாக இது இருக்கலாம் எனக் குறிப்பிட்டார். நகரத்தின் தெற்கு வாசலுக்கு அண்மையில் கட்டப்பட்ட எல்லாளனின் கல்லறை தக்கிண விகாரைக்கு அண்மையில் இருக்கின்றது என அவர் திருப்பிட்டார் (மேற்படி, 1981: 6).

1895-1900ம் ஆண்டு வரை எல்லாளனின் கல்லறையில் அகழ்வாராய்ச்சி தொடர்ந்து நடைபெற்றது. பெல் எழுதிய ஐந்தாண்டு அறிக்கைகளிலும் இவ்விடத்தை எல்லாளனின் கல்லறை என்றே குறிப்பிட்டார். 1900ம் ஆண்டு வரை இதுவே நிலைமையாக காணப்பட்டது. எட்டு ஆண்டுகளின் பின்னர் இது தொடர்பாக எச்.டபிள்யு .கேவ் மேல்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் . துட்டகைமுனுவின் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த தருமச்செயல் 2000 ஆண்டுகளாக மெச்சப்பட்டு வந்திருக்கிறது. எல்லாளன் மாண்ட இடத்திலேயே தகனம் செய்யும்படி ஆணையிட்டு அவ்விடத்திலேயே கல்லறை ஒன்றைக் கட்டுவித்தான். இக்கல்லறைக்கு அஞ்சலி செலுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அதைக் கட்டும் போது ஒருவருமே அதை வழிபடாது செல்லக்கூடாது என்றும் ஆணையிட்டான். இற்றைவரை கூட இவ்வாணைகள் ஓரளவுக்காயினும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கல்லறை பெரும் மண்மேடையாக இப்பொழுதும் அமைந்துள்ளது.

3.0 1948 களுக்கு பிற்பட்ட நிலைமை

3.1 பரணவிதானவின் சமாதி பற்றிய பார்வை

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு

இத்தனை வரலாற்றுச் சான்றுகளும், வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறிய கருத்துக்களும் 1948 களுக்குப் பின்னர் பொய் என நம்பவைக்கப்பட்டது. பரணவிதான 1946 -1949 இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் எல்லாளனின் கல்லறையை அகழ்வாய்வு செய்தார். அவர் மண்மேடாக இருந்த எல்லாளனுடைய தூபி , கல்லறை என்பனவற்றை மறைக்க முயன்றதோடு அவை துட்டகைமுனுவினுடைய நினைவுத்தூபி என மாற்றுவதில் வெற்றியும் கண்டார். அத்தோடு துட்டகைமுனுவின் பெறாமகனான வலகம்பா மன்னே தக்கண தூபியை கட்டினான். இது துட்டகைமுனுவின் சமாதியின் மீது கட்டப்பட்டது என்ற ஒரு கற்பனையை வெளியிட்டார். தக்கண தூபியானது எல்லாளனின் கல்லறைக்கு அண்மையில் கட்டப்பட்டது என்று மகாவம்சம் கூறுகின்ற போதிலும் அது துட்டகைமுனுவின் நினைவுத்தூபி என எந்த இடத்திலும் குறிப்பிடப்படவில்லை. மகாவம்சத்தின் காவிய நாயகனான துட்டகைமுனுவின் நினைவுத்தூபியாக தக்கண தூபி இருந்திருந்தால் கட்டாயம் இது தொடர்பில் மகாவம்சத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்திருக்கும் என்பது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. இனவேறுபாடின்றி சமனான நீதியை வழங்கி நாட்டை ஆண்ட எல்லா மன்னனுடைய நினைவுத்தூபி இரண்டு தசாப்தங்களைத் தாண்டி மரியாதை செலுத்தப்பட்டு வந்த மரபு பிற்பட்ட காலத்தில் மாற்றம் பெற்றது.

22 நூற்றாண்டுகளாக மக்களிடையே நிலவிய நம்பிக்கையை தகர்த்து 1948 இல் பரணவிதானவின் உத்தரவுக்கு அமைய அவ்விடத்தில் “இம்மண்மேடு துட்டகைமுனுவின் கல்லறை” என்ற ஒரு விளம்பரப் பலகை வைக்கப்பட்டது. அதுவரை காலமும் எல்லாளன் மீதுருந்த உயர்ந்த மதிப்பும் மரியாதையும் அதன் நிலையிலிருந்து சற்று பின்தள்ளப்பட்டது (இரத்தினம், 1981: 7-8).

தொல்பொருளியலில் பரணவிதானாவின் ஆசானாக இருந்த யு. ஆ. கொக்காட் என்பவர் (முன்னால் தொல்பொருளியல் ஆணையாளர்) இது எல்லாளனின் கல்லறை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டிய போதிலும் பரணவிதானா அதை மறுத்துரைக்க விழைந்தார். அதேநேரம் அவர்களது நியாயமான வாதங்களுக்கான பதில்களையும் பரணவிதான வழங்கியிருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (மேற்படி, 1981: 10-11).

3.2 பரணவிதானவின் கருத்துக்கள் மீதான விமர்சனங்கள்

ஆர். எஸ். ரி சில்வா “தக்கண தூபி - துட்டகைமுனுவின் கல்லறை அல்ல” என்ற தலைப்பில் தனது கட்டுரையை வெளியிட்டு பரணவிதானாவின் முடிவுகளை ஆணித்தரமாக மறுத்துரைத்தார். தொல்பொருளியலின் இரசாயன அம்சங்களில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றிருந்த அவர் அவ்விடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட களிமண் கட்டிகளை பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தி தனது கருத்தை முன்வைத்தார் (Ceylon Observer 1957, March 24). சத்திரமங்காரவிலும் வேறு நூல்களிலும் காணப்பட்ட மேற்கோள்கள் , பரணவிதான முன்வைத்த சான்றுகள் என்பவற்றை ஆராய்ந்து பரணவிதானாவின் கருத்துக்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லையென திட்டவாட்டமாக கூறினார்.

3.3 சமாதி பற்றிய விடயத்தில் அரசியற் தலையீடு

நீண்ட காலமாக எல்லாளனுக்குரியதாக கூறப்பட்ட சமாதி அரசியற் தலையீட்டின் காரணமாக மாற்றுக்கருத்துக்களை வரலாற்றில் உட்புகுத்தியது. ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனா எல்லாளன் தூபி என்பது துட்டகைமுனுவின் சமாதி என்று கூறுவதுடன், அங்கிருந்த அஸ்தியை எடுத்து அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பினார். அதனை துட்டகைமுனுவினுடையது என்ற முடிவையும் தன்னாட்சிக் காலத்தின் போது அவர் தெரிவித்திருந்தார். இதற்கு சிங்கள வரலாற்று பேராசிரியர் பரணவிதானவும் சார்பான கருத்தையே வெளிப்படுத்தினார். அன்றோடு துட்டகைமுனுவை அமைத்த சமாதியின் நோக்கம் சிதைந்தது.

1947ஆம் ஆண்டில் எல்லாளனின் கல்லறையை பரணவிதானா அகழ்வாராயத் தொடங்கியதும் அநுராதபுர மக்களின் ஒரு பகுதியினர் திணைக்களம் புனித இடங்களை மாசுபடுத்துகின்றது என கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கியமையும் அரசியற் தலையீட்டினூடாக இது அடக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1980-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 28 ஆம் திகதியில் வெளிவந்த சிலோன் டெயிலி நியூஸ் (Ceylon daily News) என்ற பத்திரிகை நேற்றைய அமைச்சரவை முடிவுகள் என்ற தலைப்பில் மேல்வருமாறு அறிவித்தது. ‘தக்கண தூபியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட துட்டகைமுனுவின் அஸ்தி அங்கேயே திரும்பவும் இடப்படவிருக்கின்றது. இலங்கை அரசாங்கத்தினால் பாரிசில் நடாத்தப்பட்ட பரிசோதனைகள் அஸ்தி ஏறக்குறைய 2000 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தவை என நிரூபித்துள்ளன. வேறு வரலாற்று உண்மைகளில் இருந்து இவ்வஸ்தி துட்டகைமுனுவின்து என்பது நிரூபணமாகிறது.’

அண்மையில் இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் தமிழ் அரசியல்வாதி டக்ளஸ் தேவானந்தா சமாதி தொடர்பான சில கருத்துக்களை முன்வைத்தார். எலாராவைக் கொன்ற சிங்கள மன்னன் துட்டகைமுனுவின் அரண்மனையை மீண்டும் உருவாக்க முயற்சிப்பது போல் தமிழ் மன்னன் எல்லாளனின் கல்லறையையும் கண்டுபிடித்து பாதுகாக்குமாறு அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக்கொண்டார்.

3.4 துட்டகாமினி-எல்லாளன் போர் பற்றிய அறிஞர்களின் கருத்துக்கள்

பிற்கால வரலாற்றாசிரியர்கள் எல்லாளன் துட்டகைமுனுவை யுத்தத்தை சிங்கள - தமிழ் யுத்தமாகவும் அந்நியர்களிடம் இருந்து இலங்கையையும் பௌத்தத்தையும் மீட்பதற்கான புனிதப் போராகவும் அடையாளப்படுத்தினர். மகாவம்சத்தின் உணர்ச்சி ததும்பும் வசனங்கள் தமிழருக்கு எதிரான ஒரு மனோநிலையை தெளிவாகக் காட்டுவது மட்டுமன்றி சிங்கள மேலாதிக்கத்தின் அவசியத்தை நியாயப்படுத்தி நிற்பதையும் காணலாம். இலங்கையின்

முதன்மையான வரலாற்றாசிரியர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் ஐ.சிறீவீர “எல்லாள்ளும் துட்டகைமுனுவும் நிலப்பிரபுத்துவ அரசியல் அதிகாரப் போட்டியில் ஈடுபட்டார்களேயன்றி தமிழருக்கும் சிங்களவருக்கும் இடையேயான இனப்போரில் ஈடுபடவில்லை என்பதை மகாவம்சத்தைக் கூர்ந்து அவதானிப்போர் ஊனிக்கமுடியும்” என்று சொல்கிறார். அதேவேளை இருவருக்கும் இடையிலான யுத்தம் சிங்கள - தமிழ் யுத்தமாக நடைபெற்றிருக்கவில்லை. எல்லாள்ளுடைய படைகளில் சிங்களவர்கள் இருந்தார்கள். இதனாலேயே போரின் ஒரு கட்டத்தில் தமது எதிரிகளை அடையாளம் காணமுடியாமல் இருந்தமையால் துட்டகைமுனுவின் படைகள் தங்கள் சொந்த அணியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொன்றார்கள் என்ற குறிப்பையும் நினைவுபடுத்தினார்.

3.5 சிங்கள இலக்கியங்களில் எல்லாள்ளன்

வரலாற்று நாவல்கள், சமய, அரசியல் ரீதியான நூல்களில் மாத்திரமின்றிக் கடந்த காலங்களில் பாடசாலைகளில் பயன்பட்டு வந்த சிங்கள மொழிப் பாடநூல்களிலும் எல்லாள்ளன் பற்றிய கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. முனிதாச குமாரதுங்காவால் எழுதப்பட்ட ‘சிம்மார்கய’ , பிரான்சிஸ் பெர்னாண்டோவின் “கியவீரசய” தொடர்களும் , கே.ஜே.கருணாரத்தினாவின் “கியபஸ்மக” தொடர்களும் ஏ.டி.கலு ஆராய்ச்சியின் ‘மாவ்பாச’ அல்லது சிங்கள தாய்மொழி தொடர்களும் ரி.எஸ். தரம்பாண்டுவின் ‘கெமினு’ வாசக விருத்திகளும் எச்.எம்.சோமரட்ணாவின் ‘சிதுமின’ விருத்திகளும் இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டக்கூடிய குறிப்பிடத்தக்க சில நூல்களாகும். இந்நூல்களில் இடம் பெற்ற மொழிப்பயிற்சிகளில் எல்லாள்ளன் யார் ? அவனது ஆட்சியின் போது சிங்களவர் எதிர்நோக்கிய இன்னல்கள் யாவை ? போன்ற வினாக்கள் சிங்கள மாணவர்களின் மனதில் தமிழருக்கு எதிரான உணர்வை ஏற்படுத்தின (சிறீவீர, 1984:135).

அண்மைக்காலம் வரை பாடசாலைகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட வரலாற்றுப் பாடநூல்கள் மகாவம்சம் , பூஜாவலிய பாரம்பரியத்தின் பின்பற்றியே துட்டகைமுனுவின் கதையை வர்ணித்துள்ளன. டேவிட் ஹசியின் Ceylon and World History, கந்துபெல் பொலரட்ணவின் ‘விமர்சன சாகித்த லங்கா இதிகாசய’ , சிறீசேனாவின் ‘லங்கா இதிகாசய’ என்பவற்றுடன் புராண லங்காவ, அலுத் இதிகாச கியவீம் பொத, லங்காவ ஹாதசன் ராஜியயோ போன்ற நூல்கள் உதாரணமாக குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் சில துட்டகைமுனுவின் பிறப்பை பற்றிய மகாவம்சம் கூறும் புராணக் கதையை முழுமையாகக் ஏற்றுக் கொண்டிருக்க ஏனையவை தமிழரை சிங்களவரின் புராதன விரோதிகளாக வர்ணித்துள்ளன.

அதேபோல் ஆறாம் , ஏழாம், எட்டாம் வகுப்புகளுக்குப் பாடப்புத்தகமாக அமைந்த எஸ்.மகிந்தவின் ‘கவ்மின’ என்னும் கவிதைத் தொகுதி துட்டகைமுனுவின் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிங்கள தேசிய உணர்வைத் தூண்டும் பல கவிதைகளைக் கொண்டிருக்கிறது. பௌத்த மதத்தை ஓர் பாடமாகக் கற்பிக்கும் சில பாட நூல்களில் கூட மகாவம்சத்தில் காணப்படும் துட்டகைமுனுவின் கதையை இலகுவடுத்திக் கூறுவதால் சிங்கள தேசிய உணர்வு தூண்டப்படுகின்றது. பௌத்த பாட நூலாகிய “பாதசாலிய புத்த சரித்தய” ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உதாரணமாகும்.

எனினும் 1972 ஆம் ஆண்டின் கல்விச் சீர்திருத்தத்தின் பின்பு அரசாங்கம் பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடும் பொறுப்பை ஏற்றமையால் பாட விதானங்களைத் திட்டமிடுவதில் கூடிய அக்கறை காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால் துட்டகைமுனுவின் கதை போன்ற உணர்ச்சி வசப்படத்தக்க அம்சங்களைப் பொறுத்தவரை பாடப்புத்தகங்களில் சில முன்னேற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. எனினும் முழுநாட்டினதும் நலனை மனதில் கொண்டு இவ்வழியில் மேலும் ஆழமான சமநிலையான நோக்கு தேவைப்படுகின்றது.

கலைஞர்கள் கூட மகாவம்சம் - பூஜாவலி பாரம்பரியத்தை நம்பிக்கையுடன் அணுகியே துட்டகைமுனு - எல்லாள்ளன் சம்பவங்களை வர்ணிக்கின்றனர். சார்ல்ஸ் டயஸ் , ஸ்டீபன்லால் பதிரண, எல்.டி.ஏ. ரத்னாயக ஆகிய மண்டப நாடக ஆசிரியர்கள் இதை நாடகமாக்கியுள்ளனர். றபியல் தென்னகோன் , எஸ்.மகிந்த ஆகியோர் இதனைச் சிங்களச் செய்யுளில் யாத்துள்ளனர்.

3.6 சிங்கள திரைப்பட, தொலைக்காட்சிகளில் எல்லாள்ளன்

சிங்களப் புனைகதை காவியங்களை திரைப்படங்களாகவும் , தொலைக்காட்சித் தொடர் நாடகங்களாகவும் , மேடை நாடகங்களாகவும் உருவாக்கி ஜனரஞ்சகப்படுத்தி இனவாத புனைவேற்றி பரப்பி வரும் போக்கு சமீபகாலமாக அதிகரித்திருக்கிறது. போர் முடிவுற்றதன் பின்னர் அதுவும் கடந்த 3 ஆண்டுகளுக்குள் இந்த போக்கு தீவிரம் பெற்றிருப்பதை பல உதாரணங்களின் மூலம் எடுத்துக்காட்டலாம்.

துட்டகைமுனு சிங்களவர்களின் தலையாய வரலாற்று நாயகனாகவும் பிரதான காவியத் தலைவனாகவும் விளங்குகின்றார். துட்டகாமினி தமிழருக்கெதிரான குறியீடாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றான். உள்நாட்டு யுத்தத்தில் “கெமுனு பலகாய” என்கிற படைப்பிரிவு இலங்கையின் இராணுவத்தில் உருவாக்கப்பட்டதன் பின்னணி கவனிக்கத்தக்கது.

ஜயந்த சந்திரசிரி “மகாரஜ கெமுனு” எனும் பெயரில் ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். 2010ஆம் ஆண்டு திவய்ன பத்திரிகையில் தொடராக வெளியிடப்பட்ட இந்த கதை பின்னர் 277 பக்கங்களில் நூலாக வெளியிடப்பட்டு பின்னர் அதையே திரைப்படமாக உருவாக்கப்பட்டது (2015). ஹிரு தொலைக்காட்சியில் தொடராக தற்போது ஒளிபரப்பப்பட்டு வரும் தொடர் கெமுனு மகாரஜ. துட்டகைமுனுவின் உருவாக்கம், வளர்ச்சி, சேவை எல்லாள்ளனின் கொடுங்கோன்மை எல்லாள்ளனுடனான போர் என அத்தொடர் பரபரப்பாக தொடர்கிறது. எல்லாள்ளன் விழுதி , குங்குமம் பொட்டு வைத்து அரியாசனத்தில் வில்லத்தனமாக வற்றிருப்பார். அதேவேளை துட்டகைமுனு வீரத்துடனும் சாந்தமான-ராஜதந்திரத்துடனும் மனிதாபிமானத்துடனும் இருப்பதாகக் காட்டப்படுகிறது.

எனவே கிட்டத்தட்ட 1920களிலிருந்து சிங்களத்தில் பிரசுரமான இலக்கியங்களில் தமிழருக்கெதிரான தீவிர கருத்துக்கள் ஊடுருவ ஆரம்பித்தன. இவற்றில் எல்லாள் துட்டகைமுனுவின் பற்றிய கதையே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

“கஞ்சாயுத” (Kanchayudha) சிங்கள இளம் தலைமுறையினர் சமீபத்தில் உருவாக்கிய ஒரு கணினி விளையாட்டாகும். இந்த வீடியோ கேமின் கதாநாயகன் நந்தமித்திர. அதாவது எல்லாளுடனான சண்டையில் துட்டகைமுனுவுக்கு பக்க பலமாக இருந்த பிரதான தளபதிப் பாத்திரமாகும். எல்லாள்ளின் படையில் உள்ள முக்கிய தளபதிகளைத் தேடிக்கொல்லும் கதையே இந்த கேமின் இலக்காக இருக்கிறது. இத்தனை காலம் எழுத்திலும் , பேச்சிலும் பயன்படுத்திய தமிழர் விரோத மகாவம்ச உணர்சியூட்டுதல் இப்போது சிறுவர்களுக்கு நேரடியாக இந்த கேமின் மூலம் கொடுக்கப்பட்டுப்போகிறது.

ஜா எல பகுதியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் “குருகே பாரக்” எனப்படும் பொழுதுபோக்குப் பூங்காவில் சிறார்களைக் கவர்வதற்காக அவர்கள் மகாவம்சக் கதைகளில் குறிப்பான சிலவற்றை சிலைகளாக , ஓவியங்களாகவும் பிரமாண்டமாக காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். துட்டகைமுனு – எல்லாள் கதை அதில் முக்கியமானது.

எல்லாள் பற்றிய செய்திகள் இருபதாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் குறிப்பாக எல்லாள் சமாதி பற்றிய விடயத்தில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாட்டைத் தொடர்ந்து மாற்றம் அடைந்து வருகின்றமையை அறியமுடிகிறது. இதற்கு ஒவ்வொரு காலகட்டத்தின் அரசியல் தலையீடுகள் மற்றும் சமூகக் காரணிகள் பின்புலமாக அமைந்துள்ளன. 20 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட தமிழ்-சிங்கள முரண்பாட்டின் தொடக்கப்புள்ளியாக எல்லாள் துட்டகாமினி யுத்தம் வரையறை செய்யப்பட்டது. இதனாலேயே எல்லாள் சமாதியை 1980களில் ஜனாதிபதியும் அமைச்சரவையும் சேர்ந்து துட்டகாமினியுடையது என குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

“புரடக்கிணத்வரம்ஹி உபோ யுஜ்ஜிம்ஸ பூமிப தோமரம் கிபி எலரோ , மநிதம் அவஞ்சயீ. விஜ்ஜபேஸி சதஞ்சீ தம் ஹத்திம் சக் அஹத்தினா தோமரம் கிபி ஏலாரம்”

பாளி மொழியிலுள்ள மகாவம்ச மூலத்தில் துட்டகாமினி - எல்லாள் இருவரது படைகளிலும் ஒரே தன்மையுடைய போர்வீரர்கள் காணப்பட்டமையால் இரு படைகளுக்கும் வேறுபாட்டைக் காணமுடியவில்லை எனவும் காமினி தனது படைவீரருக்கு தீப்பொறி போன்ற செந்நிற கவசத்தை வழங்கினான் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது (MV.XXV: 16-18). இதனடிப்படையில் இப்போர் அனூராதபுர அரசாட்சியை கைப்பற்றல் தொடர்பான ஒரு போரேதவிர சிங்கள-தமிழ் இனக்குழுக்களுக்கிடையிலான யுத்தம் இல்லை என்பது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆயினும் தமது அரசியல் நகர்வுகளுக்காக இம்மோதலை சிங்கள - தமிழ் இனப்போராக சித்தரித்து சமகால உள்நாட்டுப் போரிற்கு உத்வேக வழங்க முனைந்தனர். இப்போரானது இராஜரட்டையை கைப்பற்றுவதற்காக இரு வேறு அரச தரப்பினரிடையே நடைபெற்ற ஆதிக்கப் போட்டியே தவிர இனப்போர் அல்ல என்பதை பல வரலாற்றாசிரியர்களும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள போதிலும் 1948 களுக்கு முன்னர் இருந்த எல்லாள் மீதான உயர் எண்ணத்தை இலங்கையர் மத்தியில் மீண்டும் கட்டியெழுப்ப முடியவில்லை.

உசாத்துணைகள்

- [1] இந்திரபாலா.கா., 2006, இலங்கையில் தமிழர் ஒரு இனக்குழு ஆக்கம் பெற்ற வரலாறு , குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
- [2] இரத்தினம்.தே., 1981, எல்லாள் சமாதியும் வரலாற்று மோசடியும் , மறுமலர்ச்சிக்கழகம் , யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.
- [3] குணராசா.க., 2004, ஈழராஜா எல்லாள், கமலம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம்.
- [4] சிறிவீரஜ., 1985, “துட்டகாமினி-எல்லாள் எல்லாள் வரலாற்று நிகழ்வு ஒரு மதிப்பீடு” , இனத்துவமும் சமூக மாற்றமும் , சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கம், கொழும்பு.
- [5] புஷ்பரட்ணம்.ப., 2000, இலங்கை தமிழ் மன்னர்களின் ஆட்சி ஒரு நோக்கு , கிருஷ்ணானந்தன் அவர்களின் மூன்றாம் ஆண்டு நினைவு பேருரை. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.
- [6] Bimala Churn Law(E.d), 1970, Dipavamsa, The Ceylon Historical Journal, Vol-III, No.1-4, Colombo.
- [7] Wilhelm Geiger(E.d), 1986, THE MAHAVAMSA, Asian Educational Services-New Delhi, Madras.
- [8] ‘Elara’, News in Asia , 23. july .2016

